

hinanden i denne Sag; der er ikke Noget, der ligner Misforftaaelse, tilføede. Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1fte Valgkreds har ganske Uret i at mene, at der i dette Forslag ſkulde være nogenſomhelſt Tvivlsomt eller Uvetydigt; det er der i Virkeligheden ikke; thi derſom der ſkulde være det i den første Sætning, maa dog i alt Fald enhver Tvivl falde bort, naar man læfer den ſidſte: „Thinget tager fornøden Forvaring med de af Minifteren i denne Retning truſne Foranſtaltninger.“ Der er det uimodſigelig albeles klart, at det, vi rette denne Beſlutning imod, er den af Minifteren virkelig foretagne Omregulering af Skolelærerſaldene. Der er ikke Tale om noget almindeligt Spørgsmaal, ikke Tale om nogen almindelig Kompetence, men om et albeles ſpecielt Forhold, hvis faktiſke Sammenhæng vi Alle kende, og naar den ærede Miniſter ſaa vil ſtemme for denne Beſlutning, ſtemmer han ogſaa for det ſidſte Punktum, ſaaledes at der ingen Mulighed bliver for nogen Misforftaaelse. Den ærede Miniſter er enig med mig i, at, hvad han har gjort, er ubeføiet, og at Thinget har ſtor Opfordring til at tage den fornødne Forvaring mod ſlige Dvergreb. Men for Neften tror jeg, at jeg vilde gjøre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1fte Valgkreds (Rimeſtab) ſtor Uret, naar jeg antog, at han her i nogen Henſeende ſtod paa ſamme Standpunkt ſom den ærede Kirkeminiſter. Naar det ærede Medlem ſiger: I denne Sag ſtemmer jeg ikke, ſaa tror jeg, at det er, fordi hans politiſke Samvittighed kræver af ham ikke at ſtemme med den ærede Miniſter i dette Forhold. Jeg tror, at det er netop paa Grund af, at dette er hans Opfattelse af denne Sag, at han ikke vil ſtemme. Gaaſte viſt kan der være mange andre Grunde til at forholde ſig taus end juſt ſelve de i Salen ſaldne Udtalelſer; men jeg tillader mig dog at tro, at ogſaa de udøve nogen Virkning paa det ærede Medlem. Selv om det ikke er Argumentet fra Pantferſtibet, kunde maaſke dog andre Argumenter have bidraget til hans Beſlutning. I alt Fald ſagde det ærede Medlem jo paa ingen Maade — det er nok verd at lægge Mærke dertil — at dette Forhold er ſaa utviflsomt, at han vilde ſtille ſig ubetinget paa Miniſterens Standpunkt; det vogtede han ſig nok for at ſige. Men han ſagde, at mulig var Spørgsmaalet tviflsomt. Han ſagde ikke en Gang, at det var tviflsomt, men han ſagde, at det kunde være tviflsomt for et eller andet Medlem, men han ſagde ikke, at det var hans Grund, og at han for ſit Vedkommende fandt Spørgsmaalet tviflsomt. Det ærede Medlem ſagde, at det kunde være, at et Medlem kunde antage, at der ingen Opfordring var her til at udtale noget Beſteemt, til overhovedet at komme med nogen Udtalelſe i denne Sag. Jeg vil ſige det ærede Medlem, at der er dog nogen Opfordring til at udtale ſig. Naar en ſaadan Sag er

bragt ind i Thinget, og dettes Afgjørelſe er æffet over den, ſaa ſiger jeg, at Laushed kan misforſtaas. Efter at Spørgsmaalet er bragt ind ved det ærede Medlem fra Stege (Boffen), ſaa ſiger jeg: Vi kunne ikke lade det ligge, ikke gaa fra det, uden at udfætte os for den Misforftaaelse, at Thinget ikke er enigt med det ærede Medlem fra Stege i at misbillige hele den Fremgangsmaade, Miniſterten har brugt i denne Sag, og ſaa er det nødvendigt i det Mindſte at tage denne Forvaring, i det Mindſte at ſige, at dette Thing anſer ikke Miniſterens Fremgangsmaade for lovhjemlet, ſaaledes ſom det ogſaa er ſagt i dette Forslag til Beſlutning. Dette er althaa ikke grebet ud af Luften. Derſom Vedtagelſen af Beſlutningen ſkulde viſe ſig ſom et Slag i Luften, vil den i alt Fald være et Slag, ſom der har været ſærlig Opfordring til. Det er heller ikke rigtigt af det ærede Medlem at ſige, at dette Things Udtalelſe ikke har Betydning. Jo, den har i alt Fald den Betydning, at man ikke i kommende Tilfælde kan ſige: Saaledes er det gaaet tidligere, og Thinget har ingen Indvending gjort. Ved Beſlutningen vil Thinget have forvaret ſit Standpunkt i denne Sag, og det vil kunne ſaae Betydning, det kan endog ſaae Betydning i en Proceſ. — Det ærede Medlems Udtalelſe gav jo ingen Anledning til videre at behandle denne Sags Realitet, da det ærede Medlems Udtalelſe i Realiteten ſlet ikke havde Noget med Sagen at gjøre.

Roſen: Jeg kan ikke følge den Opfordring, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1fte Valgkreds (Rimeſtab) har ſillet til hele Thinget om at undlade at ſtemme. Derſom jeg kunde have ſaaet den Overbeviſning, at dette Forslag virkelig ikke indeholdt andet end et Forbehold i Anledning af, at den høitærede Kultusminiſter havde foretaget almindelige Forandringer med Henſyn til Skolelærernes Lønningsforhold, vilde jeg have kunnet gaa med dertil; men den Grund, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1fte Valgkreds har anført for ſin Anmodning om ikke at ſtemme, nemlig at den høitærede Kultusminiſter har erklæret, at han ſelv kunde ſtemme for dette Forslag, kan jeg ikke anſe for en tilſtrækkelig Bevæggrund til at følge denne Anmodning. Den høitærede Kultusminiſter har nemlig ved at oplæſe det, hvorfor han kunde ſtemme, undladt at læſe den ſidſte Linie op med, og denne ſidſte Linie indeholder netop en Tilkjendegivelse af, at de, ſom ſtemme for dette Forslag, anſe det, ſom er ſtet, for et Brud paa det, ſom burde være Tilfældet. Det gjør jeg ikke; thi jeg har den Overbeviſning, at det, ſom hidtil er ſtet, er ikke nogen almindelig Forandring i Skolelærernes Lønningsforhold, og derfor kan jeg ikke finde nogen Grund til at udtale nogenſomhelſt Dadel eller Kritik over det, ſom er ſtet. Jeg agter derfor at ſtemme mod dette Forslag og opfordrer